

Sygn. akt I NWW 186/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko Skarbowi Państwa – Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 14 grudnia 2022 r.
wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w W. M. C. od
orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym
w Warszawie, sygn. II C 422/22,

**stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie
z właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 31 maja 2022 r. M. J. wniósł o wyłączenie m.in. sędziego Sądu Okręgowego M. C. wskazując, że wniosek nie spełnia kryteriów powołanych w art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, albowiem strona nie zarzuca braku niezawisłości lub niezależności sędziego, lecz brak uprawnień osoby do orzekania.

Postanowieniem z 12 lipca 2022 r., II C 422/22, Sąd Okręgowy w Warszawie, przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu wniosek M. J. o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego M. C..

W dniu 29 września 2022 r. Sąd Najwyższy wystąpił do pełnomocnika M. J. o wskazanie w terminie 7 dni, czy z uwagi na podniesione we wniosku o wyłączenie sędziego zarzuty, wnosi o rozpoznanie tegoż wniosku w trybie art. 26 § 2 ustawy z

dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904; dalej: „u.SN”), czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i n. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 2072 ze zm., dalej: „p.u.s.p.”), wskazując, iż brak stanowiska w wyznaczonym terminie będzie równoznaczny z wnioskiem o nadanie wnioskowi o wyłączenie sędziego biegu w trybie art. 26 § 2 u.SN.

Pismem z 2 listopada 2022 r. (data prezentaty) pełnomocnik M. J. oświadczył, „iż powód złożył w piśmie wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie wskazanych osób w trybie art. 49 k.p.c.” (k. 25).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik M. J. jednoznacznie określił, że „wnosi on o wyłączenie od orzekania w sprawie wskazanych osób w trybie art. 49 k.p.c.” (k. 25). Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że wniosek strony nie spełnia kryteriów powołanych w art. 42a p.u.s.p. oraz w art. 26 u.SN albowiem strona nie zarzuca braku niezawisłości lub bezstronności sędziego (k. 26).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy, uznając się za niewłaściwy do rozpoznania wniosku, przekazał go na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 52

§ 1 k.p.c. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi właściwemu rzeczowo.